

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

M. Tvllivs Cicero Mannvcciorvm Commentariis Illvstratvs antiquaeq. lectioni restitutus

Continens Libros III. de Officijs, Dialogus de Senectute, de Amicitia,
Paradoxa, Somnium Scipionis, ex VI. lib. de Rep.

Cicero, Marcus Tullius

Venetiis, 1583

Praestantissimo Viro, Lavrentio Massae, Reip. Venetae Secretario.

[urn:nbn:de:gbv:45:1-770616](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:45:1-770616)

PRAESTANTISSIMO VIRO,
LAVRENTIO MASSAE,
Reip. Venetae Secretario.

Eos in M. T. Ciceronis de Amicitia Dialogum Tibi nuncupo commentarios, mi LAVRENTI MASSA. Tibi, inquam, quem honestissimum, & ornatissimum uirum, tum propria, tum maiorum gloria, perillustrem, mihi arctissimo amicitiae uinculo adiungere tanta dignum laude duco, ut maiorem experere nequeam. si quidem ego, non tantum, honore, amplitudine, aut praepotentium opibus, (quae omnia simul in Te maxima sunt) quam animo uirtute praedito delectari soleo. qui (ut cum Cicerone nostro dicam) amare, aut redamare possit. qualem Tu medius fidius animum semper erga omnes, & me praesertim, quibuscumque licuit officiis, iisq. minime uulgaribus, ostendisti. Iuxta, Venerem Charites, iuxta Bacchum Aethiopes quondam Mercurium ueteres posuere. & Capitolino Ioui uicina fuit Fides, ut in Catonis oratione scriptum fuit. Tuae uero statuae, quae iam pridem tali uirtuti debetur, ad immortalitatis memoriam aliquis amicitiae typus adiungendus profecto esset, & omnis de amicitia sermo, omnis oratio, & disputatio ad Te merito pertinere debet, Tibiq. dicari. cum fortunas, animique uires pro amicis profundere, ita proprium Tibi sit, & peculiare, ut, quod numquam uulgare fuit, numquam permanuit ad multos, Tu uix Tibi patiare commune esse cum paucis. Quod si ego, pro mea tenuitate, pari erga Te officio, & obseruantia, uti non potui: Deum tamen immortalem testor, numquam mihi officiosissimam uoluntatem defuisse. Quae Tuis in primis, utaequum est, in me meritis, excitari, atque augeri solet, quoties eorum mihi uenit in mentem, recolo autem ea saepissime: nihiloq. minus uetustissimam, & praeclarissimam Massonum familiam complector animo, ex qua dein Massae cognominantur, quae postquam omnem suam gloriam in Te, LAVRENTI nobilissime, transtulit, & illustrior facta est, & gloriosior. Etenim Nicolaus ille, Boccaccii testimonio celebris, & alter eius cognominis, uterque singulari medicae facultatis laude clarissimus, Tibi merito cedunt. itemq. tres illi nihilominus illustres eiusdem item nominis, uirtutisq. Antonii, quorum primus, Theologus clarissimus ordinis minorum, pro Nicolao V. Nuncii Constantinopolitani munere functus est. Secundus uero Antonius Massa Gallaesus, iuris, legumq. scientia adeo clarus, ut nulli suae memoriae in eo genere praestanti uiro secundus foret. Tertius denique doctissimus ille, pater Apollonii, adhuc superstitis, qui tantum, atque tam praeclaram inter medicos laudem consecutus est, nihil ut ad eam accedere posse uideatur. Hi, inquam, omnes Tibi merito cedant, qui tantam iis reddis gloriam solus, quantam a tot uiris illustribus acceperis. Te enim non temere Secretarium Resp. Veneta complectitur, filium amat, consultorem alloquitur, in Te fidem laudat, amorem commendat, sapientiam admiratur, Te quoque cuiuscumque ordinis homines suspiciunt, Tuamq. immensam uirtutem, & comitatem, quam uel ex ipso adpectu, & corporis habitu contemplari licet, diligentissime colunt. Me studiorum paritas, uirtutis amor, communisq. animorum ardor, quo Critonium nostrum, di-

Cc † uinum

IACOBI. CRITONII
SCOTI

Ad Clarissimum uirum, Patritium Venetum,

IOANNEM · DONATVM

Ode.

DV^M cupidus, tumidusq. Deo tua dicere facta,
Donate, quaero, maxime;
Mens desiderii ardet, sed lenta fatiscit
Sub corde uirtus anxio.
Non tenui tentanda uidens freta turbida uelo,
Tardoq. Pontum remige,
Compresso feruore semel sub pectore anhelio
Labore desisto graui.
Sed nihil intonsus frustra mihi Cinthius umquam
Suasit, uel alta numina.
Ergo Deum, & doctas saepe in mea uota camoenas
Rursus inuoco furens.
Tum mens euehitur multa seu candidus aura
Olor leuatus euolat,
Praepetibusq. petit uolitans sublimia pennis,
Magnumq. inane diuidit.
Victorem armatae flammis si Musa Chimerae
Canora uatis extulit,
Siue trucidantes immania monstra, uel ipsum
Natum Marinae Tethyos,
Aut Anchisadem, Priameiumq. Heçtora grande
Carmen poetarum beat,
Si uiuunt Theronque, Hieronque, atque Ithacus ille,
Ob uana Clari ludicra,
Quos numquam obscura sub nube silentia condent
Obliuiosa Tartari,
Hoc opus o uestrum, Musae, est. mihi cingite frontem,
Tempusq. Lauro Apollinari.
Nec deerit diuos inter, regefq. deorum
Genus, Donato gloria.